

prima instanță: Judecătoria Șoldănești
Judecător: E. Lavric
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

dosarul nr. 2ra-1538/17

Î N C H E I E R E

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Primăria satului Vadul-Rașcov, raionul Șoldănești, reprezentată de avocatul Paciurca Iulian,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatiane Roșca împotriva Primăriei satului Vadul-Rașcov, raionul Șoldănești, intervenient accesoriu Sindicatul Educației și Științei al Consiliului raional Șoldănești cu privire la anularea dispoziției cu privire la concedierea, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material și moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Primăria satului Vadul-Rașcov, raionul Șoldănești și menținută hotărârea Judecătoriai Șoldănești din 22 octombrie 2016, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 4 ianuarie 2016, Roșca Tatiana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Vadul-Rașcov, raionul Șoldănești, intervenient accesoriu Sindicatul Educației și Științei al Consiliului raional Șoldănești cu privire la anularea dispoziției cu privire la concedierea, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material și moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că conform ordinului Consiliului raional Șoldănești nr. 51-p din 5 noiembrie 2012, a fost numită în funcția de director al grădiniței de copii „Prichindel” din comuna Vadul-Rașcov, raionul Șoldănești pe o perioadă de 5 ani.

Menționează că prin dispoziția Primăriei comunei Vadul-Rașcov nr. 37-P din 7 decembrie 2015, a fost concediată din funcția de director al instituției sus menționate, în baza art. 86 alin. (1) lit. o) din Codul muncii.

Invocă reclamanta că contrar prevederilor art. 208 din Codul muncii, primarul com. Vadul-Rașcov a emis dispoziția contestată fără a-i cere explicații și fără a

organiza ancheta de serviciu la caz, fiind în imposibilitate să prezinte probele și justificările pe care le consideră necesare.

Sușține că în conținutul deciziei contestate nu este indicat care act juridic a fost semnat de către reclamanta care a prejudiciat instituția în care a activat.

Cu referire la art. 210 alin. (2) din Codul muncii, susține că angajatorul nu i-a comunicat dispoziția de concediere.

Totodată, insistă că dispoziția de concediere a fost emisă fără a fi solicitat la caz acordul organului sindical.

Consideră că prin emiterea dispoziției de concediere contrare prevederilor legii, pârâtul i-a cauzat daune morale.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 1389, art. 1422 din Codul civil, art. 86, art. 87, art. 89, art. 208, art. 209, art. 210, art. 354, art. 355 din Codul muncii și art. 1, art. 3, art. 5, art. 16, art. 19, art. 24, art. 26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Solicită anularea dispoziției nr. 37-P din 7 decembrie 2015 cu privire la concedierea din funcția de director al grădiniței de copii „Prichindel” emisă de Primăria satului Vadul-Rașcov, raionul Șoldănești, restabilirea la locul de muncă, obligarea pârâtului la achitarea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Șoldănești din 22 octombrie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, s-a anulat ca fiind ilegală dispoziția primarului sat. Vadul-Rașcov, raionul Șoldănești nr. 37-P din 7 decembrie 2015 cu privire la concedierea Tatiane Roșca din funcția de director al grădiniței de copii „Prichindel” din sat. Vadul-Rașcov raionul Șoldănești, s-a restabilit Roșca Tatiana la locul de muncă în funcția de director al grădiniței de copii „Prichindel” din sat. Vadul-Rașcov, raionul Șoldănești începând cu data de 7 decembrie 2015, s-a încasat de la Primăria sat. Vadul-Rașcov, raionul Șoldănești în beneficiul Tatiane Roșca salariu pentru absența forțată de la serviciu în perioada 7 decembrie 2015 până la 22 octombrie 2016 inclusiv, în mărime de 51 992,54 lei, salariu mediu lunar în mărime de 4521,09 lei, prejudiciul moral în mărime de 9042,18 lei. În rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 martie 2017, a fost respins apelul declarat de către Primăria satului Vadul-Rașcov, raionul Șoldănești și menținută hotărârea Judecătoriai Șoldănești din 22 octombrie 2016.

La data de 14 iunie 2017, prin intermediul oficiului poștal, Primăria satului Vadul-Rașcov, raionul Șoldănești, reprezentată de avocatul Paciurca Iulian a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 martie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de casare, deoarece au fost încălcate normele de drept material și procedural, iar probele au fost apreciate arbitrar.

Cu referire la prevederile art. 86 alin. (1) lit. o) din Codul muncii, care indică că Concedierea – desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de

muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată – se admite pentru semnarea de către conducătorul unității (filialei, subdiviziunii), de către adjuncții săi sau de către contabilul-șef a unui act juridic nefondat care a cauzat prejudicii materiale unității, menționează că dispoziția de concediere este legală având la bază actul de control efectuat și întocmit de către Direcția teritorială inspectare financiară Bălți din 27 noiembrie 2015, prin care a fost constatat faptul că intimata fiind director la grădinița de copii din sat. Vadul-Rașcov, raionul Șoldănești a angajat formal persoane la lucru.

Consideră că în cazul în care temeiul de concediere a survenit nu în rezultatul anchetei de serviciu, dar în urma efectuării actului de control din 27 noiembrie 2015 cu care salariata Roșca Tatiana a avut posibilitate să facă cunoștință, însă neîntemeiat a refuzat, lipsa explicației nu poate servi temei de anulare a dispoziției de concediere deoarece acțiunile intimitei sunt de rea-credință față de angajator și ultima a avut posibilitate să depună explicații și în lipsa solicitării acestora de către angajator.

La fel, remarcă că instanța de apel nu și-a motivat suficient decizia în raport cu argumentele expuse de recurent, or motivarea hotărârii implică darea de răspunsuri precise la toate capetele de cerere formulate prin acțiune sau a motivelor invocate prin exercitarea unei căi de atac pe baza întregului material probatoriu, a argumentelor și raționamentelor juridice discutate în contradictoriu între părți.

La 27 iulie 2017, intimata Roșca Tatiana, reprezentată de avocatul Dogotari Ina a depus referință prin care a invocat dezacordul cu recursul declarat, considerându-l neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

La 17 august 2017, prin intermediul oficiului poștal și la data de 18 august 2017 prin intermediul faxului, Sindicatul Educației și Științei al Consiliului raional Șoldănești a depus referințe prin care a invocat dezacordul cu recursul declarat.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum rezultă din materialul probator, copia deciziei instanței de apel din 28 martie 2017, a fost expediată în adresa recurentului la data de 25 mai 2017, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 10629 (f. d. 12, vol. II) și recepționată de către recurent la data de 30 mai 2017, ceea ce se atestă prin avizul de recepție (f. d. 14, vol. II), din care considerente recursul declarat la data de 14 iunie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Primăria satului Vadul-Rașcov, raionul Șoldănești, reprezentată de avocatul Paciurca Iulian în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Primăria satului Vadul-Rașcov, raionul Șoldănești, reprezentată de avocatul Paciurca Iulian nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs,

întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Primăria satului Vadul-Rașcov, raionul Șoldănești, reprezentată de avocatul Paciurca Iulian.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Primăria satului Vadul-Rașcov, raionul Șoldănești, reprezentată de avocatul Paciurca Iulian se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tamara Chișca-Doneva